

František Hyhlík (20. 10. 1905 Loukonosy u Chlumce nad Cidlinou — 21. 4. 1981 Praha) (*obr. 480*), po studiích matematiky a filozofie na Karlově univerzitě získal v roce 1930 hodnost doktora přírodních věd. Jako středoškolský profesor působil do roku 1939 na Slovensku, pak pracoval v Ústavu lidské práce i v Československém ústavu práce v Praze, později ve funkci vedoucího odboru profesionálního poradenství. V dalších letech se zaměřil na pedagogickou činnost, nejdříve ve vojenské akademii, od roku 1962 na Institutu novinářství a osvěty, ve funkci vedoucího katedry a s hodností profesora od roku 1963. Až do svého odchodu do důchodu vedl na filozofické fakultě UK katedru výchovy a vzdělávání dospělých.

Z jeho psychologických prací jsou nejdůležitější Kapitoly o výchově k povolání, Praha, Orbis 1945 (s M. Adamcovou), Čím bude vaše dítě, Praha, SPN 1958, Psychologie mladého čtenáře, Praha, SPN 1963, Psychologická hlediska vzdělávání dospělých, Praha, Ústav pro kulturně výchovnou činnost, 1973, Malá encyklopedie současné psychologie, Praha, SPN, 1. vyd. 1973, 2. vyd. 1977 (s M. Nakonečným).

Jeho odkaz vystihl Z. Bureš v Psychologii v ekonomické praxi (1981, č. 4, str. 161—162) a L. Stejskal v Československé psychologii (1981, č. 4, str. 368—369) pod tímž titulkem Za profesorem dr. Františkem Hyhlíkem.

Profesor Hyhlík byl svědomitý a příkladně pracovitý. Vždy měl čas pro každého, kdo jeho rady nebo pomoci potřeboval. V setkáních s ním bylo něco povzbuzujícího. Byl skromný, takže o některých poctách, kterých se mu dostalo, nevěděli ani jeho blízcí spolupracovníci. V přednáškách dokázal optimálně sladit obsah a formu projevu.